

KAZUS (15) *sb m*

cas- (13), kaz- (2).

-ã- (13) [w tym 12 r. w pisowni cas- (9 r. innym krojem czcionki), może to tylko brak kreskowania],

-a- (1) *CzechEp* (Cn a pochylone).

sg N kâzus (10). $\diamond$ N a. A kâzus (1). $\diamond$ I kâzus(e)m (2). $\diamond$ pl G kâzusow (2); -ow (1), -(o)w (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

1. Wypadek, zdarzenie; *accidens, casus (novus a. repentinus), eventum, eventus, interventio, sors, species facti, vix Cn* [casus – padnienie, przygoda *Mącz* 29b; – tref, przypadek *Calep*; przypadek, przygoda; trefunek, traf, trefunek – casus Cn] (11) : Kâpłan co miał Mfzã/ odłtãpił od ołtarzã/ boiãc fię aby mu fię iãki casus nie przytrãfił. *WerGość* 217; *ActReg* 184; WSzãkże gđzieby casus iãki przypadł znaczny/ żeby tãm złożon y trzyman byđz niemógł : wolno nam bęđzie [...] tãm ij złożyc/ gđzieby *commodius* byđz mogło w Polfcze. *SarnStat* 28 [*idem* 1027]; Vftãwiamy/ iż we cztérzéch przypadkãch niżey nãpifãnych/ á nie w więcý/ do Komory nãlzýy ma byđz [wina] dawãnã. Pierwřz casus iest pożogã *SarnStat* 515; *Homicidia* zãs casualia tãk deklãruiemy/ że tylko rozumieć fie ma w tym casus, gdyby kto [...] z przygody zãbił człowiekã. *SarnStat* 613, 362, 515, 1027, 1278, 1305.

W charakterystycznych połączeniach: *kazus przypadł* (2), (przy)trafi(a) się (3); *kazus osobliwy, znaczny* (2).

a. *Nieszczęście* [casus – zła przygoda, nieszczęście, niebezpieczność *Mącz* 29b] (1) : Tãmże yãfna rzecz/ iż ku odpuffczenyu mãk y kazuřow dofyc yeřt łãmã moc papyřka. *KromRozm I* 13.

2. gram. *Przypadek w deklinacji* [słów końcowe odmiany u gramatyków w każdym języku – casus Cn] (4) : Bo ácz ma łowkã niektore/ ktore fię y z tym y z owym kãzufem zgodzić mogã: wřzãkże εiř tylko cum *Accusatiuo* řpołkuie. *CzechEp* 67; *SarnUzn* D2.

Szereg: »kazus a spadek« (2): *Homoeoptoton* Gdy fie wiele/ casuřow a řpãdkow yednãko kończã. *Mącz* 157c, 11c.

Synonimy: 1. *przygoda, przypadek, trefunek*; 2. *spadek*.